

Її уа сào²ēāāēāí ēē ó òī ì ó,
 ùī á ēüā²āñüē² ä²òè
 í ā ì àēē ñāī^a - сàē²сі èö²?

(Закінчення. Поч. на 1 стор.)

– Зазвичай перед такими заходами приміщення ремонтуються, а ми поки не маємо свідоцтва про право власності на землю і паспорта на будинок № 156 на вул. І. Франка, де зараз знаходиться адміністрація Львівської дитячої залізниці, – розповідає заступник начальника залізниці з кадрів і соціальних питань Володимир Чернега. – Жоден господар не стане вкладати кошти у те, що йому не належить. Разом з тим нагадаю, що Львівська залізниця – державна установа і, порушуючи питання про право власності на землю та про паспорт на конкретну споруду, ми не любіємо нічиїх корпоративних чи приватних інтересів, окрім інтересів дітей, які набувають знань та відповідного професійного досвіду.

– Від кого залежить вирішення цього питання?

– Спочатку ми думали, що від міського голови. У минулому році міський голова пан Садовий брав участь у відкритті сезону роботи дитячої залізниці. З цієї нагоди

ми розповіли пану Садовому про наші проблеми. Він із розумінням поставився до них і навіть висловив готовність підтримати. Але з'ясувалося, що мер міста не знав про те, що будинок № 156 на вул. І. Франка належить не місту, а управлінню майном спільної власності Львівської обласної ради. Ми запропонували ще один прийнятний для нас варіант – передати нам споруду бібліотеки, яка знаходиться у Стрийському парку і зараз практично пустує. Ми її відремонтували і використовували для потреб дирекції дитячої залізниці. Поки ніякої відповіді ми не одержали. Із 21 січня 2008 року в господарському суді Львівської області знаходиться позовна заява «про виселення із безпідставно займаних приміщень» дитячої залізниці з цієї споруди. Ще однією проблемою, яка серйозно ускладнює роботу дитячої залізниці, стала кам'яна огорожа «Укрсиббанку», яка збудована так, що вклинюється у земляне полотно і в колію дитячої залізниці. Тепер поїзд «Вітерець», під'їхавши до цього місця, повинен зупинитися, оглянути габарит і проїжджати це місце із особливою обережністю, щоб не зачепити стіну пасажирським рухомим складом. Ось так живу, потрібну місту і дітям Львова дитячу залізницю «душать» із усіх боків стінами та позовами до суду.

– Таким чином, можемо констатувати, що під загрозою опиняться не лише зліт юних залізничників, але і майбутнє дитячої залізниці.

– Дуже сумно це звучить, але це справді так. І якщо дитяча залізниця у Львові припинить своє існування, то станеться це лише через байдужість і бездіяльність міських та обласних чиновників. Мені довелося минулого року побувати у Харкові, де я побачив, як гарно відремонтували і впорядкували там дитячу залізницю. Я був просто вражений тим, наскільки там усе продумано і підготовлено для відпочинку дітей і дорослих. А у нас ситуація вимагає від міської та обласної влад навіть більшого. Львів іде назустріч заходам Євро-2012, коли до нас прийдуть десятки тисяч гостей з-за кордону. Дитяча залізниця – теж один із об'єктів туристичного інтересу. Локомотив, який водить рухомий склад дитячої залізниці – це жива історія європейського залізничного транспорту. Таких локомотивів у Європі залишилося усього три, в т.ч. один у нас. І ми можемо постати перед фактом, що дитячу залізницю треба буде закрити через неможливість її функціонування, бо чиновники не зацікавлені у підтримці дитячої справи, а з незрозумілих причин їм чомусь ближче до душі перспективи розвитку філії «Укрсиббанку» та інших комерційних установ.

Розмову вів Ігор ПАРАЦАК
 Фото Юрія Юхницького

Бескидський тунель “відвідали” австрійці

У Львові відбулася робоча зустріч за участю представників Укрзалізниці, ДГТО “Львівська залізниця” та австрійської фірми “D2 konsult”, на якій розглядалися питання, пов'язані з виконанням контракту на консультативні послуги. В межах кредитної угоди, при впровадженні швидкісного руху пасажирських поїздів на залізницях України, між Укрзалізницею та Європейським банком реконструкції і розвитку передбачено виконання комплексу робіт з проектування та будівництва Бескидського залізничного тунелю. На запрошення Укрзалізниці та Львівської залізниці представники консультативної фірми прибули для обговорення поточних питань, що передбачено умовами контракту. Йшлося, зокрема, про спільну підготовку документації на проведення тендера для відбору виконавця робіт з проектування та будівництва Бескидського тунелю, організацію технічного нагляду за виконанням робіт під час проектування та будівництва Бескидського тунелю. Прийняті відповідні рішення, з якими погодилися обидві сторони. Фірма-консультант передала

необхідні документи і матеріали для вивчення.

Як повідомив начальник самостійного відділу з будівництва Бескидського тунелю Петро Костів, міжнародний тендер з вибору виконавців відбуватиметься у три етапи і повинен завершитись орієнтовно у жовтні-листопаді 2008 року.

Під час наради було організовано виїзд до Бескидського тунелю для ознайомлення із ситуацією на місці. Відбулося обговорення деталей та визначені параметри підходу до організації робіт. Зокрема, розташування там вахтового поселення працівників, виробничих потужностей, складів матеріалів та місць складування вибраного ґрунту.

У нараді взяли участь начальник відділу інженерних споруд Головного управління колії Укрзалізниці Георгій Лінник, начальник групи впровадження кредитної угоди Юрій Сімчук, від Львівської залізниці – заступник начальника залізниці з колії Володимир Харлан, представники австрійської фірми “D2 konsult” доктор Вагнер і доктор Шультер.

• З редакційної пошти

“У душі я – залізничник...”

Редакція газети “Львівський залізничник” вдячна усім читачам, які відгукнулися на пропозицію листуватися із нами, розповідаючи про цікаві події з життя залізниці та людей, які на ній працюють. Не бракує і корисних зауважень та пропозицій, які ми обов'язково врахуємо у роботі. Приємно усвідомлювати, що газету читають не лише на Заході України (на території Львівської залізниці), а й за її межами, і не тільки залізничники.

Із низкою цікавих побажань та пропозицій до нас надійшов лист з

міста Тального Черкаської області від виконроба дорожньобудівельної фірми В'ячеслава Білоуса. Пан В'ячеслав вже понад рік є читачем “Львівського залізничника”. Він розповідає, що, хоча не працює на залізниці, але в душі завжди був і залишається справжнім залізничником. Його захоплення – пошук цікавої інформації про історію залізниць, і не тільки українських.

“Цікаво було б довідатися про історію виникнення певних ділянок Львівської залізниці, – пише у листі В'ячеслав Білоус. – Особливо вже призабутих Тернопіль-Ходорів-Стрий, Сокаль-Рава-Руська, Хирів, Нижан-

ковичі, Камінь-Каширський. Про рухомий склад залізниці, про розібрані колії, які ще можна знайти на топокартах великого масштабу (лишилися насипи, подекуди мости) чи на старих (польських, угорських) картах. Окрім того, колекціонує схеми руху залізниць, розклади руху пасажирських та приміських поїздів різних часів (від старих до сучасних).”

Пан В'ячеслав просить усіх, хто має бажання надіслати такі матеріали, телефонувати йому за номером: 8-097-831-97-49. Поштова адреса: 20400, вул. Робітнича, 28а, м.Тальне Черкаської обл.

Сміття “наступає” не лише на колію

Прочитавши у “Львівському залізничнику” матеріал “На колію “наступає” сміття” (№ 44 від 9 листопада 2007 року), не можу стримати обурення з приводу бездіяльності чиновників щодо вирішення цієї проблеми. Проблема засмічення залізничної колії від станції Підзамче до станції Личаків має особливе значення, адже колія проходить через парк “Знесіння” і частково – через заповідник “Шевченківський гай”. Прикро, що нині “завзяті господарі” заповзялися саме у парках влаштовувати сміттєзвалища. Мушу відзначити і той факт, що купи непотребу в парку обабіч колії “вигідно-рентабельні” для посадовців, які повинні безпосередньо піклуватися про чистоту цих об'єктів. Наприклад, адміністрація парку “Знесіння” щороку отримує з міського бюджету понад 500 тис.

грн, а неспроможна подбати про встановлення на території парку бодай кількох контейнерів для сміття.

Я, як заступник голови громадської організації “Відродження Знесіння”, на зборах неодноразово ставив це питання перед дирекцією парку, але і організація, і дирекція не підтримали цієї ініціативи. Тож сердечно вдячний вашій газеті за порушення цієї важливої проблеми. Думаю, що принципова громадська позиція у цьому питанні подолає байдужість чиновників, спонукає їх до почуття відповідальності за чистоту навколишнього середовища.

Богдан ГОРЧИНСЬКИЙ,
 заступник голови
 громадської організації “Відродження Знесіння”

Колектив, який заслуговує на добре слово

Коли перебував у відрядженні на станції Сянкі, яка знаходиться на межі Львівської та Закарпатської областей, мене приємно вразив один залізничний об'єкт. виявилось, що це пункт технічного обслуговування вагонів, перебудований з колишньої їдальні.

– Через брак коштів їдальню закрили, – розповідає начальник цього підрозділу Михайло Чолавин. – Нам цю споруду передали в жакливого стані. На зборах наш колектив вирішив самотужки переобладнати її під пункт технічного обслуговування вагонів. Тепер ми маємо кімнати відпочинку та приймання їжі, технічний клас і душіву. Для кожної зміни є роздягальня та сушилка. І все це зроблено працівниками пункту технічного обслуговування вагонів. Наприклад, зміна Віктора Стебівки викладала плитку в коридорі, душовій та сушилки. Працювати у споруді, яку самі для себе зробили, надзвичайно приємно.

Пункт технічного обслуговування вагонів не має проблем із запасними частинами, спецодягом, спецвзуттям та ліхтарями. Хоча мій співрозмовник відзначає, що зими у Сянках суворі: село знаходиться на висоті майже 1000 метрів над рівнем моря і має статус гірського. Сніг тут лежить упродовж шести місяців. Тому, окрім виконання своїх посадових обов'язків, працівники підприємства змушені очищати пішохідні доріжки від снігу. А товщина снігового покриву в гірському селі сягає двох-трьох метрів.

– В таких умовах станція щодоби пропускає 14 парних, 15 непарних та два пасажирські поїзди, – говорить начальник ПТО. – Але тішить те, що колектив наш – відповідальний. Особливо хочеться відзначити оператора Аллу Гецу, яка працює майже 20 років.

Приємно писати про колектив, який заслуговує на добре слово.

Іван КОРОЛІВСЬКИЙ,
 смт. Королево Закарпатської обл